

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 11P/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817200404
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Krivdová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2017:5817200404.1

Rozhodnutie

Okresný súd v Námestove, samosudkyňou JUDr. Zuzanou Krivdovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: E. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, mal. dieťa zastúpené opatrovníkom: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, dieťa rodičov: matky - H. F. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX a otca - E. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. Z., Z. XXXX, v konaní o návrhu otca na zníženie výživného, takto

rozhodol:

I. Súd návrh otca maloletého na zníženie výživného **z a m i e t a**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu 20.1.2017 sa otec maloletého domáhal zníženia výživného na maloletého E.. Podanie návrhu odôvodnil tým, že rozsudkom tunajšieho súdu z 29.9.2014 s účinnosťou od 1.10.2014 mu bolo znížené výživné na maloletého na sumu 250,-Eur, nakoľko však od 1.9.2016 zmenil zamestnávateľa a dostáva minimálnu mzdu, pričom kvôli svojmu zdravotnému stavu jazdí len v blízkosti domova, podáva návrh na zníženie výživného. Taktiež poukázal na to, že jeho bývalá manželka, matka maloletého sa v júni 2016 vydala a žije v spoločnej domácnosti so svojim manželom.

2. K návrhu otca maloletého sa vyjadrila matka maloletého (č.l. 11-12), ktorá vo svojom vyjadrení uviedla, že od rozvodu ich manželstva s otcom maloletého, ktoré bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5P/17/2013-27 zo dňa 21.5.2013 podáva otec maloletého návrh na zníženie výživného už 3-krát. Rozsudkom tunajšieho súdu, č.k. 9P/16/2016-82 z 29.9.2014 bola na základe návrhu otca maloletého znížené výživné a to zo sumy 400,-Eur na sumu 250,-Eur mesačne. Otec maloletého následne návrhom podaným dňa 27.4.2015 žiadal opätovne znížiť výšku výživného, čo však súd rozsudkom, č.k. 1P/47/2015-53 zo dňa 27.7.2015 zamietol. K tvrdeniu otca maloletého, že dostáva len minimálnu mzdu a ako vodič z povolania jazdí len v blízkosti domova uviedla, že ho považuje za nepravdivé a zavádzajúce. Z posledných telefonických rozhovorov má vedomosť, že otec maloletého jazdí mimo domova a býva aj dlhšiu dobu preč. Okrem údajnej minimálnej mzdy tak poberá aj diéty. Je tiež poberateľom čiastočného invalidného dôchodku, ktorý v roku 2015 predstavoval sumu 198,-Eur mesačne. Tiež nemá vedomosť o tom, že by sa zmenili jeho osobné pomery. Okrem vyživovacej povinnosti na maloletého E., žiadnu inú vyživovaciu povinnosť nemá. Syn E. navštevuje 3. ročník Špeciálnej internátnej školy v X., bol mu diagnostikovaný ADHD syndróm a je uznaný za osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Okrem porúch pozornosti, býva tiež často chorý, má trávacie problémy a alergie na určité potraviny. Do školy ho denne vozí autom, keďže cestovanie autobusom ho príliš stresuje. Na pohonné hmoty tak v priemere mesačne minie 140,-Eur. Okrem školy ho niekoľkokrát do mesiaca vedie tiež na lekárske vyšetrenia do G. F. a V. (imunológia, neurológia, psychológia, psychiatria, ortopédia). Za lieky a výživové doplnky minie ročne okolo 400,-Eur. Stravné v škole predstavuje sumu 24,40 Eur mesačne. Vzhľadom na jeho zdravotný stav nákup potravín len pre synovu potrebu mesačne predstavuje sumu 40,-Eur. Na školské potreby minie ročne okolo 140,-Eur. Na ošatenie a obuv ročne vynaloží okolo 500,-Eur. Synove poisťné predstavuje

mesačne sumu 32,80 Eur. Za uskladnenie pupočníkovej krvi v roku 2016 platila sumu 20,95 Eur. So synom každý rok absolvuje kúpeľná liečebný pobyt. Náklady na sprevádzanie syna predstavujú sumu 890,-Eur, pričom v tejto sume nie sú zarátané ďalšie výdavky spojené s kúpeľnou liečbou dieťaťa. Nákup športového ošatenia, obuvi a iné výdavky súvisiace s pobytom na liečení približne v sume 300,-Eur. U maloletého sa snaží rozvíjať aj jeho športové aktivity - za bicykel, kolobežku vynaložila sumu 380,-Eur. Tento rok absolvoval aj lyžiarsku školu počas dvoch dní, pričom za jeden deň zaplatila sumu 39,-Eur. V roku 2015 za stomatológa pre syna vynaložila sumu 470,-Eur a náklady na zubný strojček predstavovali sumu 220,-Eur. Renovácia a modernizácia detskej izby v roku 2016 predstavovala sumu 500,-Eur. Synovi s manželom otvorili šetriaci účet kde mu mesačne prispievajú sumou 50,-Eur. Náklady na domácnosť predstavujú sumu 105,-Eur mesačne za elektrinu a približne 400,-Eur ročne minie na hygienické a čistiace prostriedky do domácnosti. Od posledného rozhodnutia o výživnom sa zmenili jej osobné pomery. Dňa 2.7.2016 uzavrela manželstvo a dňa 30.11.2016 sa im narodila dcéra. S manželom bývajú u jej rodičov. Jej príjem pozostáva z príspevku za opatrovanie vo výške 270,32 Eur a rodinných prídavkov vo výške 23,52 Eur. Má za to, že pomery otca maloletého sa od posledného rozhodnutia o výživnom nezmenila a jeho návrh považuje za účelový. Syn dospieva a rastie a z tohto dôvodu budú náklady na jeho výživu a výchovu do budúcnosti len rásť.

3. Kolízny opatrovník vo svojej správe zo zisťovania pomerov (č.l. 16) uviedol, že otec maloletého býva so svojou partnerkou v rodinnom dome. Z vyjadrenia otca maloletého vyplynulo, že na nákladoch na domácnosť sa nepodieľa z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov, nakoľko zmenou zamestnania došlo u neho k zníženiu mzdy, ktorá v súčasnej dobe je vo výške cca 460,-Eur. Je tiež poberateľom invalidného dôchodku v mesačnej výške 198,-Eur. Jeho mesačné výdavky spočívajú v úhrade splátky lízingu 200,-Eur, splátky spotrebného úveru 170,-Eur a osobných výdavkov - strava, ošatenie, telefón. Vyživovaciu povinnosť na maloletého vo výške 250,-Eur uhrádza pravidelne. S maloletým udržiava pravidelný kontakt cca 2-krát do mesiaca počas víkendov, kedy si maloletého berie do svojho rodinného prostredia. Okrem výživného, maloletému kupuje darčeky z príležitosti jeho osobných sviatkov. Matka maloletého je vlastníčkou priestranného rodinného domu v ktorom býva s maloletým, súčasným manželom a ich maloletou dcérou Carmen, so svojimi rodičmi. Domácnosť je kompletne zariadená, prispôsobená potrebám jednotlivých členov. Všetci dospelí členovia rodiny sa podieľajú na nákladoch spojených s vedením domácnosti. Maloletý E. je dieťa ťažko zdravotne postihnuté, odkázané na opatrovanie (trpí diagnózou ADHD syndrómu, má poruchy pozornosti a iné zdravotné problémy s tým spojené). Z uvedených dôvodov matka nemôže vykonávať prácu, nakoľko denne sprevádza maloletého do školy v X.. Maloletý je žiakom 3. ročníka Špeciálnej základnej školy. Je v starostlivosti pedopsychiatra MUDr. R. v X., neurológa MUDr. Y. v G. F., klinického psychológa J. O. a imunológa. Maloletý denne užíva lieky a iné prípravky z čoho má matka taktiež zvýšené výdavky cca 50,-Eur. Príjem matky pozostáva z príspevku za opatrovanie vo výške 297,42 Eur a prídavku na maloletého vo výške 23,52 Eur. V procese vybavovania je rodičovský príspevok, ktorý si matka uplatňuje v zahraničí z dôvodu, že jej súčasný manžel pracuje mimo územia Slovenskej republiky.

4. Súd vo veci vykonal dňa 13.4.2017 pojednávania, na ktorom vypočul, otca maloletého, matku maloletého a kolízneho opatrovníka, oboznámil listinné dôkazy a pripojené spisy tunajšieho súdu sp.zn. 9P/16/2014, sp.zn. 1P/47/2015 a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Otec maloletého v konaní pred súdom uviedol, že zamestnanie zmenil od polovice septembra, v dôsledku čoho sa mu znížil príjem. K zmene zamestnávateľa došlo z dôvodu jeho zdravotného stavu, pretože má vysoký krvný tlak. K tvrdeniu matky maloletého, že naďalej pracuje a chodíva na cesty aj do zahraničia uviedol, že v súčasnej dobe chodíva len do F. každý druhý týždeň od stredy do piatku, resp. soboty. Tiež cestuje do Českej republiky do J.. Má auto Škodu Octáviu, ktoré si zobral na lízing - splácanie úveru na auto predstavuje mesačne sumu 198,-Eur mesačne. Platí si sám poistenie hmotnej zodpovednosti za škodu mesačne vo výške 18,30 Eur, keďže zamestnávateľ mu poistenie neplatí. Jeho ďalšie mesačné výdavky sú: platba za telefón a internet neobmedzený - paušálne 75 Eur mesačne, mesačne i prispieva do domácnosti vo výške 100,-Eur. Má spotrebný úver v Prima banke, ktorý si zobral z dôvodu, že mal nedostatok finančných prostriedkov, pretože mal dlhy a potreboval si ich vyplatiť a taktiež aby mal "medzi ruky" na bežnú spotrebu - mesačná splátka úveru je v sume 180,-Eur. Tiež platí maloletému výživné. Jeho najvyšší dosiahnutý mesačný príjem vrátane invalidného dôchodku predstavoval v čistom sumu 1090,-Eur; v priemere však dostáva 890,-Eur mesačne v čistom vrátane dôchodku a diét. Prémie a bonusy nemá. Nemá žiadne úspory. Výživné žiada znížiť na výšku "aby mohol žiť" , čo konkretizoval tak, že je schopný platiť výživné od 100 do 150 Eur mesačne.

Maloletému kupuje veci aj nad rámec výživného a má u nich všetko. Jeho zdravotný stav mu nedovoľuje vykonávať ďalej prácu vodiča z povolania na medzinárodnej preprave - cestovať do zahraničia. Výživné vo výške 400,-Eur platil dobrovoľne na základe rodičovskej dohody. Keďže to už ďalej nezvládal požiadal o zníženie výživného, ktoré bolo znížené na sumu 250,-Eur. V súčasnosti bola aj situácia, že mu po vyplatení všetkých výdavkov zostalo 15,-Eur mesačne.

6. Matka maloletého v konaní pred súdom uviedla, že so znížením výživného nesúhlasí z dôvodu, že maloletý je dieťa, ktorý si vyžaduje fyzickú a psychickú opateru. Maloletý bude niekedy koncom augusta až v septembri absolvovať kúpeľnú liečbu, s čím bude mať zvýšené výdavky. Predtým ju kúpeľná liečba stála 890,-Eur. Otec maloletého auto skutočne potrebuje, ona však vlastné auto nemá doposiaľ a požičiava si ho od svojho otca výlučne pre potreby maloletého. Taktiež nie je poistená, pretože na to nemá prostriedky. Pre maloletého zriadila so súčasným manželom dňa 28.12.2016 maloletému poistenie, kde bežné poisťné predstavuje sumu 50 Eur mesačne. Taktiež platí maloletému životnú poisťku vo výške 32,80 Eur mesačne od 18.12.2016 Maloletý má viacero fóbii, čo ho dosť psychicky poznačilo. Na odporúčanie psychologičky Dr. Filkovej absolvovali 2-krát pobyt v Turecku, kde sa podrobili terapii s delfinmi, čo hradili s terajším manželom, pričom taktiež si nejaké finančné prostriedky musela požičať. Keby nemala súčasného manžela, tak by svoju situáciu nezvládla. Maloletému hradila aj strojček na zuby v Poľsku cca 700,-Eur, keďže je to tam lacnejšie a čiastočne to hradila aj poisťovňa. Renováciu izby bola tiež urobená z dôvodu, že to maloletý potreboval, nakoľko pôvodná izba bola opotrebovaná. Keby bol maloletý zdravý, tak od jeho otca nepotrebuje nič a nežiadala by žiadne výživné. Vzhľadom na jeho zdravotný stav však tieto finančné prostriedky potrebujem. Maloletý býva aj v súčasnosti často chorý. Je "prieduškář" - má často postihnuté dýchacie cesty. Nemôže chcieť aby ich syna živil výlučne jej terajší manžel. Maloletému kupovala bicykel (300,50 Eur) a kolobežku (82,90 Eur). Ďalšie výdavky na maloletého sú stravné vo výške 24,40 Eur mesačne. Za elektrinu platí 105,-Eur mesačne, za pohonné hmoty cca 140 Eur mesačne.

7. Kolízny opatrovník v konaní pred súdom uviedol, že nesúhlasí s podaným návrhom otca maloletého, nakoľko dieťa má zvýšené výdavky, vyžaduje si zvýšenú starostlivosť a pozornosť. Navštevuje rôznych lekárov, s čím súvisia zvýšené výdavky. Matka sa z tohto dôvodu nemôže zamestnať a zvýšiť si tak príjem, nakoľko sa celodenné stará o maloletého, ktorý je často chorý. Otec nemá inú vyživovaciu povinnosť okrem maloletého. Zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa. Nakoľko výdaje, ktoré uvádza matka sú opodstatnené a vzhľadom na to, že otec deklaroval, že sa mu v minulosti znížil príjem, výživné však platil súdom určenej výške má za to, že otec má finančné prostriedky, aby platil výživné v doterajšej výške.

8. Z obsahu pripojeného spisového materiálu sp. zn. 9P/16/2014 súd zistil, že tunajší okresný súd rozsudkom č.k. 9P/16/2014-82 z 29.9.2014, právoplatným a vykonateľným 15.11.2014 a 16.11.2014 rozhodol tak že zmenil rozsudok tunajšieho súdu č.k. 5P/17/2013-27 zo dňa 21.5.2013 v časti o výške výživného tak, že otec E. E. je povinný prispievať na výživu maloletého E. sumou 250,-Eur mesačne počnúc od 1.10.2014 do budúca, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky mal. dieťaťa. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplynulo, že pomery sa zmenili u obidvoch rodičov. Súd v tomto rozsudku konštatoval, že z prehľadu príjmov otca je zrejmé, že za obdobie 01-02/2014 kedy pracoval u dvoch zamestnávateľov + invalidný dôchodok dosahoval príjem vo výške 659,71 Eur + cestovné náhrady v priemere cca 990,-Eur. Za mesiace 03 až do skončenia pracovného pomeru mal mať vyplácaný príjem po zrážke všetkých poistení vo výške 311,88 Eur mesačne + cestovné náhrady vo výške 352,-Eur mesačne. Od 17.8.2014 pri odpracovaní 21 pracovných dní po 50 Eur denne, by jeho príjem predstavoval sumu 1.050,-Eur. Pokiaľ ide o matku maloletého tak v čase rozvodu manželstva mala vyplácaný príspevok za opatrovanie blízkej osoby vo výške 150,-Eur mesačne. Od 1.5.2014 má vyplácaný príspevok za opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím vo výške 270,32 Eur mesačne. Súd teda zistil, že pomery na strane otca sa zmenili v tom smere, že zmenou zamestnania sa jeho príjem a tiež výška paušálnych náhrad znížili. U matky maloletého sa zmenili pomery v tom, že sa jej zvýšil príspevok za opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Maloletý E. má zvýšené náklady vzhľadom na svoj zdravotný stav, ktorý vyžaduje neustály dohľad pre zvýšenú hyperaktivitu, poruchy koncentrácie. Z dôvodu viacerých ochorení je potrebné s maloletým navštevovať viacero odborných lekárov, z ktorými sú spojené zvýšené výdavky. Obaja rodičia súhlasili so znížením výživného každý z iného dôvodu. Otec preto, že nestačí so svojimi príjmami a matka preto, že sa jej zvýšila výška príspevku vyplácaného za opatrovanie fyzickej osoby. Súd vzhľadom na zmenu pomerov u otca maloletého znížil výživné na sumu zodpovedajúcu potrebám mal. dieťaťa. Otec navrhol znížiť výživné od 15.8.2014, ktorému návrhu súd nevyhovel z

dôvodu, že otec okamžite po skončení jedného zamestnania nastúpil na inú prácu za ktorú by mal mať vyplatený príjem vo výške dosahujúcej sumu akú mal vyplácanú v predchádzajúcich zamestnaniach. Súd vzhľadom na skutočnosť, že v súčasnej dobe už nie je zamestnaný, rozhodol o znížení výživného počnúc od 01.10.2014 do budúcnosti.

9. Z pripojeného spisového materiálu sp. zn. 1P/47/2015 vyplýva, že tunajší okresný súd rozsudkom č.k. 1P/97/2015-53 z 27.7.2015 právoplatným a vykonateľným 11.11.2015 rozhodol o návrhu otca na zníženie výživného tak, že ho zamietol. V tomto konaní podal otec maloletého návrh na zníženie výživného na maloletého v podstate takmer z identických dôvodov ako aj to v tomto konaní. Podanie návrhu v konaní vedenom pod sp. zn. 1P/47/2015 odôvodnil tým, že od 1.1.2015 zmenil zamestnávateľa, nakoľko dostáva len minimálnu mzdu. Jazdí už len blízko domova kvôli svojmu zdravotnému stavu, preto podáva návrh na zníženie výživného pre maloletého. V odôvodnení tohto zamietajúceho rozsudku súd konštatoval, že otec maloletého bol zamestnaný u zamestnávateľa v Českej republike od 03/2015 a okrem mzdy mal vyplácané aj diéty, ktoré predstavovali sumu 28 Eur, ďalej mal vyplácaný dôchodok vo výške 198,-Eur mesačne. Žil v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou, ktorá má 2 maloleté deti a spoločne sa podieľali na nákladoch domácnosti. Iné vyživovacie povinnosti nemal (ani v tom čase). Za úver, ktorý mu bol poskytnutý vo výške 17.000,-Eur splácal mesačné splátky v sume 264,-Eur a lízing vo výške 215,-Eur. Tieto výdavky už mal aj čase posledného rozhodnutia o výživnom. Podľa potvrdenia zamestnávateľa Tyrol V. s.r.o. otec maloletého za obdobie od 4-6/2015 mal vyplatený priemerný čistý mesačný príjem vo výške 8.886,-Kč čo po prepočítaní kurzom 27,029 predstavoval príjem 328,78 Eur. Matka maloletého mala vyplácaný peňažný príspevok za opatrovanie vo výške 270,32 Eur a výdavky pre maloletého vo výške ako uviedla. Súd v konaní sp.zn. 1P/47/2015 z vykonaného dokazovania zistil, že od posledného rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.11.2014 sa podstatne nezmenili pomery u otca maloletého, ale naopak je možné konštatovať zlepšenie. V čase posledného rozhodnutia bol nezamestnaný bez príjmu. V dobe rozhodovania mal vyplácaný príjem vo výške 328,80 Eur + diéty 28 Eur na pracovný deň a pri počte pracovných dní 21, diéty predstavovali výšku 588 Eur. Ďalší príjem predstavoval invalidný dôchodok vo výške 198,-Eur mesačne. U mal. E. sa zmenili pomery tým, že navštevuje školu mimo svojho bydliska, čo je spojené so zvýšenými nákladmi matky na jeho prepravu. U matka maloletého súd konštatoval, že sa pomery nezmenili. Súd vychádzajúc zo skutočnosti, že v čase rozhodovania čistý mesačný príjem otca predstavoval 526,78 Eur a okrem toho mal vyplácané diéty vo výške cca 560,-Eur mesačne, ktorou sumou pokryje svoje potreby na stravu a bývanie počas 2/3 mesiaca, dospel k záveru, že nie sú splnené predpoklady na zníženie výživného. Z tohto dôvodu návrh otca na zníženie výživného zamietol, nakoľko nezistil takú podstatnú zmenu pomerov ktorá by toto zníženie výšky výživného odôvodňovala.

11. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 157 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok v znení účinnom od 1.7.2016 (ďalej len "CMP"), rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

12. Vo vzťahu k posudzovaniu možností a schopnosti rodiča súd poukazuje na ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré zaradilo majetkové pomery povinného medzi všeobecné podmienky určenia a rozsahu vyživovacej povinnosti a rozšírilo východiská na zisťovanie tzv. potenciality príjmov. Princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity. Pri posudzovaní potenciality príjmov povinného rodiča (v prejednávanej veci otca) musí súd postupovať veľmi prísne a zhodnotiť všetky relevantné skutočnosti, ktoré sa v konaní preukážu. Snaha povinného rodiča znížiť vyživovaciu povinnosť na najmenšiu možnú mieru je zo zákona eliminovaná tým, že pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti (akejkoľvek) súd neprihliada len na jeho skutočné príjmy, ktoré v čase vyhlásenia rozhodnutia dosahuje, ale vychádza sa z jeho potenciálnych príjmov, teda príjmov, ktoré by mal, resp. mohol dosahovať pri existencii objektívne preukázaných skutočností (vek, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zameranie, zdravotný stav, schopnosti, prax, dopyt na trhu práce a pod.). Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu.

13. Z konštantnej judikatúry vyplýva, že aj v prípade aplikácie inštitútu potenciality platí, že naplnenie odôvodnených potrieb detí je možné len do tej miery, akú dovoľujú pomery výživou povinnej osoby - rodiča. Takéto kritérium určenia výživného plne korešponduje (aj) so zákonom stanoveným oprávnením detí podieľať sa na životnej úrovni rodiča (§ 62 ods. veta druhá Zákona o rodine).

14. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že naposledy bolo o výživnom na maloletého E. rozhodované rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1P/97/2015-53 z 27.7.2015, právoplatným a vykonateľným 11.11.2015 tak, že súd návrh otca na zníženie výživného zamietol. V dôsledku uvedeného zostal v platnosti predchádzajúci rozsudok tunajšieho súdu č.k. 9P/16/2014-82 z 29.09.2014, právoplatným a vykonateľným 15.11.2014 ktorým bol zmenený rozsudok tunajšieho súdu č.k. 5P/17/2013-27 zo dňa 21.5.2013 v časti o výške výživného tak, že otec maloletého je povinný prispievať na výživu maloletého E. sumou 250,-Eur mesačne počnúc od 1.10.2014 do budúca, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky maloletého - teda návrhu otca na zníženie výživného bolo vyhovené. Od posledného rozhodnutia, ktorým bola určená výška výživného na maloletého uplynuli takmer 4 roky. O návrhu otca maloletého na zníženie výživného bolo naposledy rozhodnuté pred cca 1 rokom a 9 mesiacmi.

15. Po zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností a litery zákona súd návrhu otca maloletého na zníženie výživného nevyhovel, pretože nezistil, že by od poslednej úpravy výživného došlo k takej podstatnej zmene pomerov na strane otca maloletého, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Minimálny mesačný príjem otca maloletého v čistom len podľa jeho vyjadrenia bez preukázania pravdivosti tohto tvrdenia dokladom od zamestnávateľa je vo výške cca 890,-Eur mesačne, pričom v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom predstavoval príjem otca maloletého sumu 1.086 Eur, ktorá skutočnosť bola konštatovaná v rozsudku tunajšieho súdu, č.k. 1P/97/2015-53 z 27.7.2015. Obdobný príjem - t.j. príjem vo výške 1.090,-Eur mesačne však otec podľa vlastného tvrdenia dosiahol aj v marci 2017 (č.l. 19 spisu). Otec maloletého bol invalidným dôchodcom už v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom. Súd nechce zľahčovať zdravotné problémy otca maloletého, ale vzhľadom na stanovený pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (50 % podľa potvrdenia o čiastočnej invalidite Sociálnej poisťovne, Bratislava z 11.2.2015) musí konštatovať, že nie je v pracovnej činnosti obmedzený celkom, čomu nasvedčuje aj fakt, že prácu vodiča v súčasnosti pre spoločnosť M. R., s.r.o. (ako to vyplýva z lustrácie Sociálnej poisťovne - č.l. 7) vykonáva stále i do zahraničia (českej republiky) i keď podľa jeho tvrdenia na menšie vzdialenosti ako vykonával predtým.

16. Vyživovanie a výdavky na maloleté dieťa majú prednosť pred vyživovaním a výdavkami rodičov, teda aj navrhovateľa. "Úver na živobytie", ktorý otec maloletého spláca v sume 170,-Eur mesačne a mesačné splátky lízingu na vozidlo vo výške 198,-Eur nepovažuje súd za výdavky, ktoré je nevyhnutné vynaložiť, resp. za výdavky, ktoré by museli byť nevyhnutne vynaložené v takejto výške. I keď v dnešnej dobe sa stal tak mobilný telefón ako i internet bežnou pre niekoho až "nevyhnutnou" vecou, ktorou disponuje väčšina populácie, nemožno tieto výdavky z hľadísk dôležitých pre určenie výživného považovať za také výdavky, ktoré je nevyhnutné vynaložiť, resp. vynaložiť v takom rozsahu 75,-Eur mesačne. V prvom rade by mala byť výživa dieťaťa, až následne splácanie spotrebiteľského úveru, lízing na vozidlo, platba mobilného telefónu a internetu. Vo vzťahu k otcom maloletého deklarovanému výdavku spočívajúceho v prispievaní na domácnosť vo výške 100,-Eur, súd podotýka, že otec maloletého ho bez ďalšieho zdokladovania

uviedol až na pojednávaní, pričom ako vyplýva zo správy kolízneho opatrovníka tak v rámci šetrenia kolíznym opatrovníkom otec maloletého uviedol, že na nákladoch na domácnosť sa nepodieľa z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov.

17. Súd dáva do pozornosti, že výživné má prednosť pred akýmikoľvek inými výdavkami rodičov. Matka si plní vyživovaciu povinnosť voči maloletému predovšetkým osobnou každodennou starostlivosťou o neho. Súd považuje aktuálnu výšku vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu za primeranú na to, aby aj s pomocou nej boli uhrádzané výdavky pre zabezpečenie primeranej životnej úrovne maloletého. V posudzovanom prípade nemožno opomenúť, že maloletý Ján je dieťaťom so špecifickými potrebami, ktoré sú dôsledkom jeho nepriaznivého zdravotného stavu, z ktorého dôvodu pri rozhodovaní prihladol predovšetkým na opodstatnené potreby maloletého, ktorému bol diagnostikovaný ADHD syndróm (porucha pozornosti sprevádzaná hyperaktivitou) vrátane porúch pozornosti a iných zdravotných problémov s tým spojených, kvôli čomu musí často navštevovať viacerých lekárov špecialistov a rôzne liečebné pobyty v dôsledku jeho nepriaznivého zdravotného stavu, s čím sú nepochybne spojené vysoké výdavky na lieky a zvýšená, resp. takmer nepretržitá starostlivosť matky o maloletého. Z periodicity stretávania sa otca maloletého s maloletým (2-krát do mesiaca počas víkendu) ako i z jeho vyjadrení na pojednávaní je zrejmé, že otec maloletého nemá celkom reálnu predstavu, čo starostlivosť a zabezpečenie nevyhnutných potrieb maloletého obnáša. Na pojednávaní otec maloletého nevedel jednoznačne odpovedať na otázku, či by bol schopný osobne sa starať o maloletého za predpokladu, že by matka maloletého platila na maloletého výživné v rovnakej výške (t.j. 250,-Eur).

18. Súd poukazuje na to, že výživné na dieťa zahŕňa čiastku, potrebnú na výživu vo vlastnom zmysle slova, čiastku na uspokojenie hmotných potrieb, ako šatstvo, obuv, hygienické pomôcky, prostriedky dôležité pre úspešný vývoj dieťaťa, pričom miera týchto potrieb je odstupňovaná. Predovšetkým závisí na veku dieťaťa a jeho zdravotnom stave s tým, že potreby zdravého dieťaťa sú podstatne nižšie ako potreby dieťaťa, ktorého zdravotný stav vyžaduje zvýšenú lekársku starostlivosť, odkázanosť na drahé lieky, nevyhnutnosť rehabilitačných pobytov, častú návštevnosť zdravotníckych zariadení, nákladnejšiu stravu a podobne. V danom prípade mal súd za preukázané, že zdravotný stav maloletého E. je dlhodobou nepriaznivý, vyžadujúci si osobitnú starostlivosť, s čím sú spojené zvýšené náklady matky s tým spojené. Výdavky na maloletého považuje súd vzhľadom na zdravotný stav maloletého za opodstatnené. Len na margo súd poznamenáva, že pobyt maloletého pri mori (v V.) za účelom absolvovania odporúčenej rehabilitácie nemožno považovať za žiadnu dovolenku v pravom zmysle slova a za nadštandardný výdavok. Súd dospel k záveru, že zníženie výživného na maloletého by nebolo v jeho záujme.

19. Vyššie vysloveným právnym záverom vrátane výkladu príslušných ustanovení Zákona o rodine súd nemieni absolutizovať potreby dieťaťa v tom zmysle, že rodič by mal opomenúť svoje vlastné potreby a znížiť svoje nároky na životnú úroveň, ktorú mu jeho majetkové a sociálne pomery umožňujú, avšak nastavenie výšky životnej úrovne rodiča musí zohľadňovať i zabezpečenie nevyhnutných a opodstatnených potrieb dieťaťa. Inak povedané najprv je potrebné zabezpečiť nevyhnutné výdavky na seba a dieťa a až následne nastaviť a korigovať životnú úroveň z hľadiska miery užívania iných hmotných statkov, resp. pôžitkov iného charakteru, na ktoré je potrebné vynaložiť isté hmotné statky. Byť rodičom znamená byť zodpovedný za existenciu a život svojho dieťaťa, a to až do času kým túto zodpovednosť nie je schopné prebrať dieťa samo na seba. V niektorých prípadoch v dôsledku okolností objektívneho charakteru k tomuto momentu prevzatia zodpovednosti (aj) v zmysle postarať sa o samého seba ani nedôjde. Od tejto rodičovskej zodpovednosti sa následne odvíja aj nevyhnutnosť nájsť optimálnu hranicu uspokojovania "potreby dieťaťa verzus potreby rodiča". Nájdenie tejto hranice by malo byť motivované predovšetkým záujmom o blaho a dobro dieťaťa v takej miere ako sa to len dá.

20. V posudzovanom prípade súd dospel k záveru, že nevyhnutné a opodstatnené potreby maloletého E. neumožňujú zníženie vyživovacej povinnosti otca maloletého, pričom zároveň stále je v možnostiach a schopnostiach otca maloletého plniť si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému v súdom určenej výške. Nedôvodnosť návrhu otca maloletého na zníženie výživného potvrdzuje i skutočnosť, že otec maloletého môže pravidelné plnenie vyživovacej povinnosti v súdom určenej výške zabezpečiť i znížením vlastných výdavkov (požiadanim o zníženie splátok úveru, lízingu) ako aj tým, že nebude prispievať nad rámec výživného žiadnymi inými vecnými darmi, keďže maloletý potrebuje na zabezpečenie svojich nevyhnutných a opodstatnených potrieb najmä finančné prostriedky, a nie iné veci, ktoré už má zabezpečené niektorým z rodičov.

21. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že návrh otca maloletého na zníženie výživného nie je dôvodný a preto ho zamietol.

22. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (Okresnom súde Námestovo). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1 a 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 1 a 2 CMP).